

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Mediatyzacja religii
Prowadzący	ks. dr hab. Rafał Leśniczak, prof. ucz.
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025
Rok studiów	1
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (<i>obowiązkowy, do wyboru</i>)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (<i>symbole</i>)	DL_W02, DL_W04, DL_U20
Rodzaj zajęć (<i>wybór z listy*</i>)	wykład
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Wiedza z historii na poziomie szkoły średniej; język polski na poziomie matury podstawowej
Opis i cele przedmiotu Mediatyzacja religii	Zasadniczym celem przedmiotu jest analiza pojęcia mediatyzacja religii w perspektywie dyscypliny nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz wyjaśnienie wybranych procesów i zjawisk z obszaru nauk społecznych, na które wpływa mediatyzacja religii. Wykład kursoryczny przekazuje studentowi wiedzę, umiejętności i kompetencje z zakresu takich zagadnień jak m.in.: wpływ mediatyzacji religii na tożsamość religijną, procesy stereotypizacji, procesy saturacji medialnej, procesy celebrytyzacji.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Mediatyzacja religii:	
1. Mediatyzacja religii. Analiza pojęcia	4
2. Mediatyzacja jako ujęcie teoretyczne w naukach społecznych	4
3. Mediatyzacja a tożsamość religijna	2
4. Mediatyzacja a procesy stereotypizacji	2
5. Mediatyzacja religii w Polsce. Analiza w kontekście koncepcji S. Hjarvarda	2
6. Etyczne aspekty mediatyzacji religii	4
7. Procesy saturacji medialnej a mediatyzacja religii	2
8. Mediatyzacja komunikacji instytucjonalnej Kościoła katolickiego	4
9. Mediatyzacja religii a procesy celebrytyzacji	2
10. Mediatyzacja religii w kontekście postmodernizmu	2
11. Test końcowy	2
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe efekty uczenia się</u> (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	<u>Opis przedmiotowych efektów uczenia się</u> (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy)
DL_W02	Ma fundamentalną wiedzę o instytucjach społecznych	W1 – student ma podstawową wiedzę z terminologii dotyczącej podstaw mediatyzacji religii. Ma fundamentalną wiedzę o instytucjach społecznych oraz w zaawansowanym stopniu wiedzę o współczesnej polityce (tematy 1-5).	Test końcowy
DL_W04	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe pojęcia i teorie dotyczące mediatyzacji wybranych obszarów życia społecznego oraz wizerunku w mediach	W2 – student posiada wiedzę z zakresu procesów stereotypizacji, tożsamości religijnej, saturacji medialnej, procesu celebrytyzacji w perspektywie procesów mediatyzacji religii. Wiedzę tę nabywa i wykorzystuje w analizie wielkich religii monoteistycznych (chrześcijaństwo, judaizm, islam) (tematy 4-10).	Aktywna obecność na zajęciach; test końcowy
DL_U20	Potrafi, posługując się metodami naukowymi, interpretować zjawiska i procesy medialne, kognitywne i komunikacyjne	U1 – student potrafi posługiwać się terminologią z zakresu badań nad podstawami mediatyzacji religii. Student stosując adekwatne narzędzia i wiedzę teoretyczną samodzielnie rozpoznaje mechanizmy funkcjonowania procesów mediatyzacji religii oraz właściwie wykorzystuje wiedzę w obszarze szeroko rozumianej relacji religii, mediów i polityki oraz w dyscyplinie nauk o komunikacji społecznej i mediach. Potrafi posługując się metodami naukowymi interpretować zjawiska społeczne (tematy 4-10).	Praca śródkresowa; test końcowy

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Wykład
2.	Dyskusja
3.	Praca z tekstami
4.	Prace zadawane do domu

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć	15	30/1
	przygotowanie do zaliczenia	15	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Efekty uczenia się W1, W2, U1 weryfikowane ocenami z końcowego kolokwium oraz pracy śródkresowej. Ocena z pisemnego kolokwium stanowi podstawę otrzymania zaliczenia końcowego z oceną. Obecność na zajęciach i wykonanie pracy śródkresowej są obowiązkowe. Dopuszczalne są dwie nieobecności nieusprawiedliwione.

Na ocenę końcową składa się aktywna obecność na zajęciach (10 punktów), wykonanie pracy śródkresowej (20 punktów) oraz test końcowy (70 punktów).
Łącznie 100 punktów.

Na ocenę 5 – uzyskanie 91-100 punktów;

Na ocenę 4,5 – 81-90 punktów;

Na ocenę 4 – 71-80 punktów;

Na ocenę 3,5 – 61-70 punktów;

Na ocenę 3 – 51-60 punktów.

Literatura obowiązkowa

1.	Guzek D. (2015). Mediatyzacja religii : analiza pojęcia. W: E. Borkowska, A. Pogorzelska-Kliks, B. Wojewoda (red.), <i>Przestrzenie komunikacji: technika, język, kultura</i> , 69-78, Gliwice: Wydawnictwo Politechniki Śląskiej.
2.	Mołęda-Zdziech, M. (2012). Mediatyzacja jako ujęcie teoretyczne dla opisu rzeczywistości społecznej, w: <i>Nowe rzeczywistości społeczne, nowe teorie socjologiczne</i> (red.) M. Gdula, A. Grzymała-Kazłowska, R. Włoch, 48-67, Scholar Warszawa.
3.	Kopecka-Piech, K. (2015). Wymiary i skutki saturacji medialnej w przestrzeniach otwartych i zamkniętych na przykładzie analiz centrum handlowego Sky Tower i projektu PIWO. <i>Studia Medioznawcze</i> , 63(4), 51-63.
4.	Pastwa, R. (2018). Mediatyzacja instytucji Kościoła i strategia personalizacji w kontekście zjawiska prywatyzacji wizerunku księdza na Facebooku. <i>Biuletyn Edukacji Medialnej</i> , (2), 82-97.
5.	Leśniczak, R. (2019). Mediatyzacja komunikacji instytucjonalnej Kościoła katolickiego. Refleksje na marginesie kryzysu migracyjnego. <i>Studia Medioznawcze</i> , 20(3), 237-246.
6.	Leśniczak, R. (2021). Etyczne aspekty mediatyzacji życia religijnego – uwagi do dyskusji. <i>Mediatization Studies</i> , 4, 57-70.

Literatura uzupełniająca

1.	Szulich-Kałuża, J. (2021). Tożsamość religijna w dobie mediatyzacji religii. <i>Roczniki Nauk Społecznych</i> , 13(49), 133-150.
2.	Leśniczak, R. (2018). Mediatyzacja katolickiej sfery religijnej oraz działań instytucjonalnego Kościoła katolickiego a obiektywizm przekazu. Analiza wybranych publikacji tygodnika „Newsweek Polska” (2005–2006), w: G. Habrajska (red.), <i>Etyka w komunikacji</i> , 155-173, Wydawnictwo Primum Verbum, Łódź
3.	Stępiak, K. (2023). Communicating the sacred in religious advertising in light of the mediatization of religion theory and research on digital religion. <i>Church, Communication and Culture</i> , 8(2), 285-307.
4.	Kołodziejska, M., Fajfer, Ł., Hall, D., & Radde-Antweiler, K. (2023). Religious media settlers in times of deep mediatization. <i>Religion</i> , 53(2), 199-223.

* lista rodzajów zajęć

- ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- wykład kierunkowy
- wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- seminarium dyplomowe

(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

- pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska) (zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)*